elképzeléseikhez képest túl magasnak találta, azaz a rendezvény nem lett volna sokkal olcsóbb, mint az elmúlt évben Velencében rendezett szimpózium. Nem akarom ismertetésemet panasszal befejezni, így csak annyit mondok, a hollandok a szakmai színvonalat, a budapesti technikai lehetőségeket megfelelőnek találták, az árak európai színvonalúak, de találtak valamit, ami egy kicsit elmarad az európai átlagtól. Ez pedig a környező országok geofizikusainak — elsősorban rájuk lehetett volna számítani résztvevőként — anyagi teherbíró képessége. Szakmai tevékenységünk ismertetését azzal a kívánsággal fejezem be, hogy legközelebbi alkalommal holland barátaink már ebben sem találjanak semmi kivetni valót.

Verő László

A MTESZ SZÖVETSÉGI TANÁCSA ELNÖKÉNEK LEVELE A TAGSÁGHOZ

Kedves Kolléga!

Tisztelettel köszöntöm az Új Esztendő, valamint annak alkalmából, hogy a MTESZ Szövetségi Tanácsa decemberi ülésén két esztendőre újólag elnökévé választott.

Mély meggyőződésem, hogy hazánk etikai és gazdasági felemelkedésének meghatározó tényezői a társadalmi kapcsolatok megerősödésén alapuló hit és kölcsönös bizalom, a közös elemzéseken nyugvó, mérlegelve-megegyezve megfogalmazott tennivalók felmutatása, s megvalósításukon való kitartó, szervezett munkálkodás. E folyamatban a MTESZ-nek és egyesületeinek — mint a legnagyobb magyar szakmai civil szervezetnek — meghatározó szerepe, feladata van.

E — programként is megfogalmazott — cél vezetett az 1996. júniusi magyar Tudóstalálkozó megrendezéséhez, amely újabb fórumot teremtett a világszerte élő magyar származású tudósok eszmecseréjére legfontosabb feladatainkról. A munka eredményét kiáltványban tettük közzé, javasolva többek között a „Magyar Tudomány Napja" évenkénti ünnepélyes megrendezését.

Az önmagunkba vetett hit kialakításának igénye motivált abban, hogy a magyar mérnököt újra a nemzetközi mérnöktársadalom meghatározó, kezdeményező tagjaként bemutatva, Budapestre hoztuk a Mérnök Világszervezet (WFEO), ill. az Európai Mérnök Szervezet (FEANI) kongresszusait.

Elmélyült műhelymunkában alakítottunk ki néhány fontos ágazatban alapozó stratégiákat, felajánlva azokat a magyar gazdaságirányításnak.

Az együvé tartozás érzésének fenntartását, erősítését szolgálták egyesületi konferenciáink, szaklapjaink, szakmai bizottságaink, valamint az a törekvés, hogy tagjainknak előnyös biztosítási, nyugdíjpénztári, vásárlási feltételeket szerveztünk.

Elértük azt, hogy a társadalmi egyesületekben végzett szerzői-előadói tevékenység kedvezően adózzon, valamint azt, hogy az elektronikus média programjait befolyásoló kuratóriumban tagként működhessünk.

Tagságunk bizalmának erősödését mutatja, hogy a korábbi öt esztendő után 1995-től létszámunk csökkenése megállt s lassú növekedést mutat, mint ahogy 38-ról 43-ra nőtt a MTESZ-ben kooperáló egyesületek száma is.

A nehéz gazdasági körülmények ellenére a MTESZ gazdálkodását sikerült stabilizálni, a Technika Házak hálózatát megőriztük, és egyesületeinket országos működésük kedvező feltételeinek biztosítása mellett anyagilag is tudjuk támogatni.

A következő két év fő célkitűzéseiként a fent vázolt tevékenység folytatását látjuk.

Erősíteni szeretnénk azt a párbeszédet, amelynek eredményeként világos stratégiát fogalmazhatunk meg szakmáink társadalmilag legfontosabb kérdéseiben. Így kiemelten foglalkozni kívánunk az informatikára épített környezet, a környezetgazdálkodás, az innováció, energiagazdálkodás, élelmiszergazdaság, közép- és felsőfokú oktatás kérdéseivel. Várjuk érdeklődésüket és javaslataikat további megvitatandó témákkal kapcsolatban.

Jövő évtől Budapestre kerül a WFEO Oktatási Bizottságának titkársága, s azon munkálkodunk, hogy régiónk mérnökszövetségeinek (RCC) központja is itt működjön.

1998-ban lesz ötvenéves a MTESZ, amit egy olyan kongresszussal kívánunk megünnepelni, ahol összefoglaljuk azokat a szakmai ajánlásokat, amelyeket a reálértelmiség a nemzet asztalára képes helyezni.

Ebből az alkalomból mutatjuk be Fő utcai székházunkban a magyar tudósok arcképcsarnokát, egy helyen emléket állítva tudományterületeink példaképül szolgáló nagyjainak. Kérjük tagtársainkat, hogy az arcképcsarnok megvalósítását javaslataikkal támogassák.

Kedves Kolléga!

Ez alkalommal is felhívom figyelmét arra, hogy a MTESZ, ill. tagegyesületei kedvezményezettjei lehetnek annak az új adózási szabályozás adta lehetőségnek, miszerint az állampolgárok adójuk 1%-át meghatározott társadalmi szervezetek részére ajánlhatják fel adóbevallásukban, a kedvezményezett szervezet adószámának megjelölésével.

Szíves figyelmükbe ajánlom e lehetőséget, kérve célkitűzéseink, illetve egyesületeink ezúton is történő támogatását.

1997-ben jó egészséget és eredményes munkát kívánva üdvözli:

Budapest, 1997. január 20.

Havass Miklós
elnök

A MTESZ-TAGEGYESÜLETEK SZÓVIVŐINEK ÉRTEKEZLETE

A most már rendszeressé váló értekezletre február 19-én került sor, az előző december 19-én volt. Annak emlékeztetője alapján akkor a mintegy 40 tagegyesület 25%-ának szóvivője jelent meg, kimentését kérte 10%, nem jelent meg ~50% és ~20%-nak egyáltalán nincs szóvivője. A februári értekezleten jobb volt a helyzet, legalábbis ami a szóvivőket illeti, viszont nem tudott eljönni a meghívott vendég, TÓTH Ildikó, a Magyar Távirati Iroda Belpolitikai Főszerkesztőségének főszerkesztőhelyettese. Őt CSÁVÁS Sándor igyekezett pótolni, aki a VOGEL Publishing Kft. által kiadott MM Műszaki magazinban megjelenő MTESZ FÓRUM-ot szerkeszti. Igaz, hogy neki is viszonylag rövid idő után távoznia kellett és így a szóvivők egymásnak vitték a szót.

Állítólag több egyesületben a tagság nem tudja, hogy ki a szóvivő és mire szolgál. Bár a lap hasábjain már többször szerepeltem ilyen minőségemben, a biztonság okáért megismétlem: a Magyar Geofizikusok Egyesületének szóvivője VERŐ László, ugyanaz a VERŐ László, aki a titkár. Szóvivőként sem utolsó, ugyanis azon az értekezleten, amiről be kellene számolnom, egyedül a Magyar Geofizikát tudta BIACS Péter alelnök úr felmutatni, mint olyan egyesületi lapot, amely hírt adott már szóvivői értekezletről. Az ugyan nincs munkaköri leírásban vagy használati utasításban lefektetve, hogy mire jó egy szóvivő, de egy gyakorlati tanácsot adhatok: ha valahol olyasmi történik, ami feltevés szerint közérdeklődésre tarthat számot, segítséget tudok nyújtani — címekkel, telefonszámokkal — ahhoz, hogy a híradás megjelenjék. Ennél többet ígérni felelőtlenség lenne, hiszen minden eddigi hivatásos újságíró valami olyasmivel bíztatott, hogy tudós leginkább csak akkor kerülhet be az újságba, ha agyonütik vagy ő üt agyon valakit. Ha ennél egy kicsit szelídebb is, de jellemző a következő példa. Az előbb említett MTESZ FÓRUM-ban nem azért kapott az egyik tagegyesület közgyűlése teret, hogy az egyesületről essék legalább néhány szó, hanem azért, mert egy volt kormánytag is megjelent ott — lehet, hogy tagja is az egyesületnek — és beszédet mondott. Tudom persze, hogy egy közgyűlésnek rangot ad, ha ott neves személyiségek is megjelennek, de az ismertetett beszédben elhangzottak a napi sajtóban vagy gazdasági szaklapokban is elég sokszor szerepeltek már. Megint félrevittem a szót. Elhangzott az is az ülésen, hogy minden forgalomban lévő élelmiszer egészséges, csak nem szabad sokat enni belőlük. Szó esett a kamarák és az egyesületek viszonyáról, a néhai Műszaki Életről, nem reagált viszont senki a Modernizációs Charta 1997-re. Ezt MARX György, az Eötvös Loránd Fizikai Társulat elnöke küldte meg az egyesületeknek januárban, a chartát eredetileg aláírók, azaz valószínűleg megfogalmazói vagy tizenöten vannak (a négyoldalnyi szöveg a Titkárságon megtalálható, bár más forrásból is minden bizonnyal hozzá lehet jutni). Feltehetőleg tudat alatt hat rám az értekezletek légköre, ugyanis néhányan érzésem szerint kicsit szintén félreviszik a szót, és egyesületükről, rendezvényeikről tartanak ismertetőt.

Egy korábbi beszámolómban utaltam már tevékenységem hályogkovácsi jellegére. Nem tudom, szabad-e ennyire eltérnem a tárgytól és nem tudom, illik-e egy beszámolónak ennyire nem-tárgyilagosnak lenni. Remélem, azért sajtóperre nem fog sor kerülni.

Verő László